

Parohia Sfanta Cruce, Alexandria, VA

Va invita la

"De dor, de frumos pe lume"

Un Concert Extraordinar cu Sofia Vicoveanca

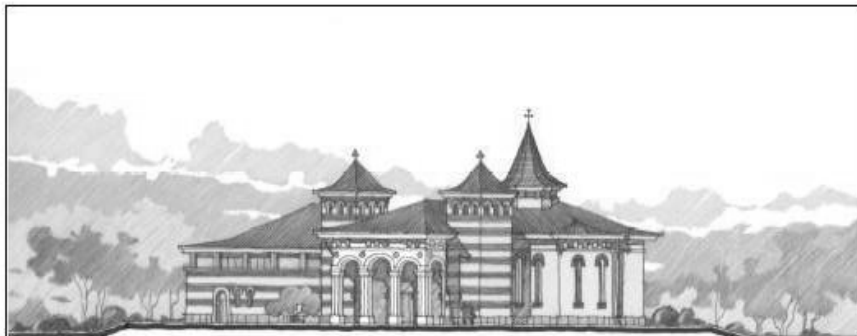
10 Februarie, 2007, ora 7:30 p.m.

Rockville High School

(2100 Baltimore Road, MD, 20851)

*Eveniment organizat pentru sustinerea proiectului
constructiei noii biserici ortodoxe romanesti*

"Sfantul Andrei," Potomac, Maryland

RSVP: 703-229-8814

E-mail: evenimente@sfantacruce.org

*Buletin Săptămânal al Bisericii Sfânta Cruce
5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA 22302
www.sfantacruce.org - (703) 671-1919*

Duminica Fiului Risipitor

*Cuviosul Isidor, Sfântul Mucenic Avramie
4 februarie 2007*

Sfânta Evanghelie după Luca Capitolul 15, 11-32

Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Și el le-a împărțit averea. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea, trăind în desfrânări. Și după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsa. Și ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări, și acesta l-a trimis la țarinile sale să păzească porcii. Și dorea să-și sature pânțelele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.

Și, sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; Și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim; Căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească.

Iar fiul cel mare era la țarină. Și când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Și, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a răspuns: Fratele tău a venit, și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.

Despre adevărata pocăință și despre milostivirea lui Dumnezeu

Părintele Cleopa

În Sfânta Scriptură Dumnezeu se numește "Tată al milostivirii" (II Corinteni 1, 3), pentru că pururea Se milostivește față de cei păcătoși care se întorc din toată inima către El prin adevărată pocăință. Dumnezeu zice prin prorocul Isaia: *Cînd te vei întoarce și vei suspina, atunci te vei mîntui și vei cunoaște unde ai fost* (Isaia 30, 15). În alt loc, prin același proroc, zice Dumnezeu: *Spălați-vă, curățiți-vă, ștergeți răutățile din sufletele voastre înaintea ochilor Mei părăsiți-vă de răutățile voastre. Și de vor fi păcatele voastre ca mohorîciunea, ca zăpada le voi albi; și de vor fi ca roșeala, ca lîna le voi face albe* (Isaia 1, 16-18).

Acest adevăr s-a petrecut și cu fiul risipitor din Sfânta Evanghelie care s-a citit astăzi. El mai întâi și-a venit întru sine, a suspinat după fericirea ce o avusese când era în casa tatălui său, apoi a zis: *Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame!* (Luca 15, 17). Acestea au fost cuvintele fiului risipitor când și-a venit întru sine, adică a început a-și cunoaște greutatea păcatelor sale. Fără această simțire și trezire nimeni dintre păcătoși nu va putea să se întoarcă din toată inima către Preabunul Dumnezeu.

Care era foamea fiului risipitor care a zis: *"iar eu pier aici de foame?"* Oare la hrana cea trupească se gândea el? Nu, Dumnezeu zice prin Sfântul Prooroc Isaia: *Iată, cei ce slujesc Mie vor mânca, iar voi veți flămînzii. Iată, cei ce slujesc Mie vor bea, iar voi veți înseta. Iată, cei ce slujesc Mie se vor veseli, iar voi vă veți rușina. Iată, cei ce slujesc Mie cu bucurie se vor bucura, iar voi vă veți întrista. Iată, cei ce slujesc Mie se vor veseli, iar voi veți striga pentru zdrobirea duhului vostru* (Isaia 65, 13-14). Aceasta era foamea cea mare a fiului risipitor. El și-a adus aminte de vremea cînd petrecea în casa tatălui său și de hrana și desfătarea duhovnicească ce o avea lîngă el. Ajungînd pázitor de porci în țară străină, departe de Dumnezeu, foamea sufletului său după dreptate l-a făcut să zică: *Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pîine, iar eu pier aici de foame!* Care a fost hrana lui cîta vreme era la casa părintească? Această hrană duhovnicească pe care acum o pierduse, o formau faptele sale cele bune: credința,

Citiți din Sfânta Scriptură

Sfânta Evanghelie după Marcu
Capitolele 11, 14, 15

Sfânta Evanghelie după Ioan
Capitolele 15, 16

Sfânta Evanghelie după Luca
Capitolul 21

Sfânta Evanghelie după Matei
Capitolul 25

Întâia Epistolă Sobornicească
a Sfântului Apostol Ioan

Epistola către Efeseni
a Sfântului Apostol Pavel
Capitolul 2

Epistola A Doua către Timotei
a Sfântului Apostol Pavel
Capitolul 2

Epistola Întâia către Tesalonicieni
a Sfântului Apostol Pavel
Capitolul 4

Întâia Epistolă către Corinteni
a Sfântului Apostol Pavel
Capitolele 8, 9

Programul Liturgic

Sâmbătă, 10 februarie, 15:00
Sâmbăta celor Adormiți
Parastas de obște

Duminică, 11 februarie, 9:30
Utrenie, Sfânta Liturghie

Zile de Post:
Miercuri (dezlegare la vin și ulei)
Vineri

nădejdea, dragostea, rugăciunea, înfrînarea, curăția și toate celelalte virtuți care cu adevărat sunt hrană a sufletului. Mântuitorul în vorbirea Lui cu samarineanca la fântâna din Sichem a hrănit-o prin darul Său, câștigându-i sufletul. De aceea cînd Apostolii Îl rugau să mănânce, El le-a zis: *Eu am de mâncat o mîncare pe care voi nu o știți* (Ioan 4, 32). *Mîncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvîrșesc lucrul Lui* (Ioan 4, 34). Căci oricine face o faptă bună pentru sufletul său, sau pentru mîntuirea aproapelui său, cu adevărat își hrănește sufletul său cu darul lui Dumnezeu. Fiul risipitor, cunoscîndu-și starea lui vrednică de plîns și gîndind să se întoarcă la Părintele său cu mare smerenie, nu se mai socotea vrednic a fi fiul tatălui său. De aceea cînd a venit către tatăl său, a zis: *Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Primește-mă ca pe unul din argații tăi* (Luca 15, 19).

Trei sunt stările celor ce se mîntuiesc. Starea celor dintâi este a fiilor, adică a celor care cu mare dragoste slujesc lui Dumnezeu din toată inima lor și cu toată puterea voinței lor se sîrguiesc să facă poruncile Lui. Despre aceștia spune dumnezeiasca Scriptură: *Cât am iubit Legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este* (Psalm 118, 97). A doua ceată este a argaților, care, căutînd plată, se silesc a lucra poruncile lui Dumnezeu pentru a dobîndi fericirea cea veșnică a Împărăției Sale. Despre aceștia scrie: *Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac pentru răsplătire* (Psalm 118, 112). Starea a treia este a robilor, adică a celor care, temîndu-se de pedeapsa lui Dumnezeu pentru călcarea poruncilor Lui se silesc a păzi toate poruncile Lui după mărturia care zice: *Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut* (Psalm 118, 120). Deci, fiul risipitor, gîndindu-se că și argații, adică cei ce fac poruncile lui Dumnezeu, pentru răsplătire primesc daruri duhovnicești și se împărtășesc de ele, a cerut Tatălui său să fie primit în casa părintească măcar ca un argat. Această întoarcere a lui din toată inima către părintele său, și smerenia cea mare să fie primit ca un argat de Tatăl său, i-a fost pricină de mare folos, căci nu ca pe un argat l-a primit, ci ca pe un adevărat fiu al său care se întoarcă cu toată inima către El. Vedem din cuvintele Sfintei Evanghelii de azi că, *încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergînd, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat* (Luca 15, 20). [...]